

Bài nói chuyện

Sinh viên Lê Trung Thành, ngoài 20 tuổi, người đã bay qua Thái Lan trước đây để chơi bóng rổ ở Olympic 2008. Mặc dù sinh ra và lớn lên trong nghèo khổ, nhưng nhờ sự giúp đỡ của người bạn thân qua mạng internet đã không còn "ngu" như tôi ngày trước. Đĩa bài này mời thầy và các em hãy cùng đã hiểu hơn.

Đài Loan 13/03/2009

- Vì tôi cho "bác" là người đã báo cho "bác" biết dù tôi đã bỏ đi học của "bác" nhưng sự thật 2 chục năm nay ông đã quên mất.
 - Vì tôi cho dì của tôi đang vất vả kiếm tiền nuôi đàn con nhỏ.
 - Vì tôi cho người của tôi đang ngày đêm canh giữ trên hòn đảo Trại giam Sa "còn sót lại".
 - Vì tôi cho anh chị tôi đang hằng hái tiền thân "vì sự nghiệp dân giàu nước mạnh xã hội công bằng văn minh".
 - Vì tôi cho bạn tôi tốt nghiệp đi học lo ngại khá, tốt nghiệp, đóng tiền nhà thì họ tốt nghiệp ăn, mua ăn thì họ đóng tiền nhà.
 - Cũng vì tôi cho bạn tôi, con một gia đình quan chức giàu có nhưng đang sống một phần nghèo khổ trong xã hội hiện nay.
 - Và vì tôi cho những em tôi nghiệp của tôi đang ngồi trên ghế nhà trường, miệng nói là, một tay nghề.
- ...

Ngày mừng 02/09/1945, Hồ Chí Minh tuyên bố "độc lập" để rồi hàng năm vào cái ngày tôi tắm đó tôi nhớ mình đau đớn nghèo khổ nên phải ở ngoài trời chờ "quốc khánh" rình rang tôi không biết bao nhiêu là tiền của, phô diễn của hoa rởm trên, quan chức đua nhau đi diễn văn với các bộ trưởng xa xỉ vô tội vạ, cùng lúc đó thì hàng triệu người khác đang còng lưng trên những cánh đồng cày cấy với cái bóng đói meo, tôi chỉ chờ với một mặt đích ca ngợi sự vang của Đảng đã lãnh đạo nhân dân đánh đuổi thực dân Pháp dành "độc lập" cho dân tộc.

Nhưng giờ đây nhân loại đã bước vào kỷ nguyên tin học với tốc độ truyền tải thông tin vô cùng khủng khiếp mà chức của ông Hồ không thể nào tiếp cận được, người Việt Nam giờ có thể dễ dàng tiếp cận hơn với nhiều "thông tin ngoài luồng", nhiều anh chị một lần bỏ bóng bóng khi vô tình đi lạc vào một "website phản động" nào đó, một người bạn cũ còn kín đáo gửi tin nhắn vào

blog của tôi với nội dung như sau: “lâu rồi tôi vô để cập blog của mình, phần đăng quá, tôi không có thể can đảm để đăng hết bài nữa, lo hết đi rồi, vì các bạn đã có nhà rồi”. Và nhiều lần tôi đã cố gắng thích cho bạn tôi hiểu rằng thực ra sau mừng 02/09/1945 nước ta không hề có địch lũp, đó chính là bạn tôi là vì thế thay thế Chín Nghĩa Thực Dân bằng Chín Nghĩa Cộng Sản, mà chính ông H là tay sai và lá cờ đỏ sao vàng mà ông ta mang vào ngang nhiên bay trên bầu trời nước ta từ đó. Bài hết năm xưa, tôi đăng ngày đầu tiên ít hết ông H đã khéo léo che đậy Chín Nghĩa Cộng Sản bằng cách kích động lòng yêu nước, bao nhiêu tri thức ngày đã bỏ đi tuốt thanh xuân trong cuộc chiến “chống Mỵ cù u nước”, chỉ “cù u nước” là chỉ linh thiêng nhất của Dân Tộc chúng ta vì nó gắn liền với sự tồn tại của Dân Tộc. Vì hai chữ đó ngày Viêt Nam sẵn sàng hy sinh tất cả.

Nhưng than ôi, tất cả đã bỏ đi và ngày hôm nay vẫn tiếp tục bỏ đi. Dân tộc ta đâu thiếu những tài, Phan Bội Châu, Nguyễn Thái Học, Lý Đông A, Huỳnh Phú Sổ ... nhưng chỉ có Hồ Chí Minh là người góp phần, thời của qu, chính xác là thời “quá đ” là ng hành, với tham vọng nhu m để của cù. Chúng ta hãy tạm ngưng xem nước như ngày hôm nay khi hoàn vũ này nước nào cũng bắt áp bức bởi Chín Nghĩa Cộng Sản thì sẽ ra sao ? Xin thưa tất cả hơn 6 thập kỷ rồi sẽ sống trong “thế giới đổi mới”, lúc đó kinh đô ánh sáng Paris sẽ tầm tã như Bắc Hàn, và ngày đầu tiên Newyork cũng sẽ chèo thuyền đánh cá trên phố giêng như Hà Nội của chúng ta. Tất cả sẽ bình đẳng, ai sinh ra cũng đối kháng nhau, ai cũng mất nhân quyền nhau, cũng để cho Địch ng nhai sẽ nhai nhau, sẽ không còn ai ganh tị ai, tất cả sẽ không còn đấu tranh, chỉ như thế sinh ra làm nô lệ, không chết vì già thì cũng chết vì kiệt sức. Đó là viễn cảnh mà trái đất màu hồng của máu và nước mắt.

Chính vì hiểu được hiểm họa đó nên nước Mỵ với vai trò là một siêu cường có trách nhiệm phải đi tiên phong lãnh đạo các nước khác trong việc chấn chỉnh sự bành trướng của khối Cộng Sản trên thế giới, thế nên việc “ngụy H” kêu gọi “chống Mỵ cù u nước” trên thực chất phải được hiểu đúng đắn là chống Mỵ cù Chín Nghĩa Cộng Sản. Chỉ có ngày đầu tiên quê hương thành phố là mù quáng tin theo những kẻ nguỵ tạo đó, và có lẽ nước tôi sinh ra để xã hội miền Bắc vào thời đó tôi cũng sẽ yêu nước mù quáng, sẽ cầm súng đi đánh Mỵ, sẽ nuôi gia súc, sẽ liúu chít trong các cuộc xung phong, và nước không biết mang thì sẽ may mắn được sống cuộc sống ‘hoà bình’ với tay cút, chân cút, đang ngày càng khách bẻm xe đạp để đ, hay với nhà đi cày với mình như ng bé hơn h còn chiến tranh, vì hoà bình rồi thì ngày đầu tiên ta biến nó thành sân gôn hay các khu rì sẽ để “sánh vai với các cường quốc năm châu”, rồi để sống quá khổ, quá oan ức tôi cũng sẽ đi khiêu khích như bao ngày khác, tôi sẽ kêu “thế giới ngày càng dân”, “quốc hội của dân”, đến một lúc kêu hoài chúng nó không nghe thì có khi với bạn tính nông cu ng cộng với việc hết để đ, tôi lại đánh bom cù m t cũng nên ... Chính vì thế nên tôi muốn nói rằng nước không có lá cờ đỏ của ông H mang vào thì sẽ không có quá nhiều bị kẻ trên đất nước như ngày hôm nay. Tất nhiên lịch sẽ không bao giờ nói nước.

Và ngày 30/04/1975, là ngày mà tri thức vui, tri thức buồn, nhưng tri thức vui kia thì

cũng máu máo không lâu sau đó. Tất đây nà a nà c Việt Nam t do đã chìm vào biển bao nhiêu khổ đau mà k cho h t. V t th ng l ch s này ngoài trách nhiệm c a ng i Việt, cũng không th không nh c đ n vi c M đã ph n b i đ ng minh, vì c c di n chính tr lúc đó và vì chí n l c lâu dài, M đã đ cho màu đ c a máu loang l trên kh p mĩ n Nam sau khi ký k t hi p đ nh Paris 1973, hi n nhiên M không th th n i cho kh i C ng S n bành tr ng sang đ n M nh ng m t ch ng m c nào đó vì l i ích c a n c M đ c cân nh c k càng thì M s n sàng tho hi p v i C ng S n cho dù tho hi p đó s gi t ch t hàng tri u ng i hay c m t dân t c khác. G n đây nh t trong b phim “Việt Nam Việt Nam” c a đ o di n John Ford đ c công b sau 37 năm b gi u kín, th ng ngh sĩ Ronald Reagan đã th a nh n “.. ch m đ t chí n tranh không đ n thu n là ch rút quân v nhà là xong. Vì l , cái giá ph i tr cho lo i hoà bình đó là ngàn năm tăm t i cho các th h sinh t i Việt Nam v sau”. M đã thua C ng S n trên chí n tr ng Việt Nam, nh ng trên chí n tr ng th gi i thì M đang th ng sau khi m t lo t kh i C ng S n Đông Âu và Nga Xô x p đ , đ n trong t ng lai g n thì Trung C ng, B c Hàn và Việt C ng cũng s ch u chung s ph n v i ông t c a chúng mà thôi.

Bi t ch c ch n là C ng S n ph i đ n h i suy vong nh ng cái h u qu c a nó đ l i sau 33 năm hà hi p dân t c m i ghê g m thay, bi t bao nhiêu năm n a m i ph c h i đ c môi tr ng s ng đang b phá ho i, bao nhiêu năm n a m i c i thi n đ c nòi gi ng đang ngày m t b nh ho n, và bao nhiêu năm n a m i làm sáng l i đ o đ c nhân ph m c a ng i Việt khi ngày m t bằng ho i. Tôi c m th y ti c nu i vô cùng, ti c cho c h i đ c s ng t do h nh phúc c a ng i Việt đã v tan tành, ti c cho nh ng ai ch a t ng và đã t ng đ c “ghé b n sài gòn, là n i du khách d p đ n t 5 châu t i vi ng thăm th đô, dòng sông chen chúc tàu đò, ng a xe buôn bán h n hò, ng i dân no m s ng đ i t do”, t do thì đã m t,ti c nu i cũng đã mu n, mong sao con cháu th h sau s kh c c t ghi tâm bài h c c a m t n c nh c ti u ph i gánh ch u.

Sau mừng 02/09/1945, ông H đã đ a đ t n c vào con đ ng khánh ki t v i nh ng cu c ch t chóc tri n miên ch vì ích k th đ c riêng cho cái b n ngã đ y p tính man r c a Qu c T C ng S n. th i chí n thì ng i dân ch t theo ki u c a th i chí n, nay th i bình thì ch t theo ki u th i bình, ví nh gi t “c ng hào ác bá” trong cu c c i cách ru ng đ t, th m sát hàng ngàn ng i dân vô t i Hu trong tr n M u Thân, hay trên đ i l kinh hoàng Việt C ng đã h hê m m t b a ti c th t ng i khi n đ i pháo 130 ly và ho ti n 122 ly vào ng i dân Qu ng Tr đang r ng r n kéo nhau dài hàng ch c kilômét vào Hu đ lách n n C ng S n, còn gi đây thì ng i dân m t đ t m t ru ng đối mà ch t, ra đ ng s p h ga hay xe đ ng mà ch t, ăn u ng ng đ c mà ch t, đi làm gi y t b hành lên hành xu ng t c mà ch t ... & ... r t nhi u ki u ch t và c đ đầu có C ng S n thì ó có phi lý, có b t công, có mùi tanh c a máu, có xú u c a xác ng i nên ng i ta còn g i c đ sao vàng v i m t cái tên đ nh khác : C Máu.

Ngày hôm nay vui m ng l m khi ngày càng có nhi u ng i tr yêu n c ch ng C ng quy t li t, nhi u ng i không ch ng C ng nh ng cũng yêu n c quy t li t, nh ng t t c nên là nh ng ng i ch u khó tìm hi u l ch s tr c đã.

Hãy nhìn xem cờ thỏ giơ ở đâu rừng mình khi nghe nhóc đỏ n Chờ Nghĩa Cờ ng Sờ n, và Quờ c Tờ Cờ ng Sờ n bở toà án thỏ giơ lên án vớ i tở i ác chờ ng lờ i hoà bình thỏ giơ i, tở i ác chiờ n tranh, và tở i ác chờ ng lờ i con ngỏ i. Nhỏ ng năm gở n đây ngỏ i Tàu Tờ Do đã ra mỏ t tác phỏ m Cờ u Bình (9 bài bình luờ n vớ Đờ ng Cờ ng sỏ n Tàu), tác phỏ m đã phỏ i bày nhỏ ng tở i ác nhỏ ng cuờ c giở t ngỏ i man rỏ mà Trung Cờ ng đã gây ra và vớ ch trỏ n bở n chỏ t lờ u mạnh tà giáo, phỏ n con ngỏ i, phỏ n vũ trỏ cỏ a Chờ Nghĩa Cờ ng Sờ n, ngỏ i đờ c sỏ không khỏ i kinh hoàng và thỏ ng cỏ m cho dân tở c Trung Hoa luôn vớ ngỏ c xỏ ng hùng xỏ ng bá giở đây thỏ thỏ m đờ n nhỏ vớ y, thỏ t là khỏ ng khiỏ p khi nhỏ n đờ c con sỏ thỏ ng kê cỏ a thỏ i báo Đỏ i Kỏ Nguyên tở ngày 03/12/2004 cho tở i nay 13/03/2009 chỏ vớ n vớ n 4 năm 3 tháng mà đã đã có 51.193.607 ngỏ i ký tên ở ng hỏ vớ c đỏ p bở Đờ ng Cờ ng Sờ n, tính ra trung bình mỏ t ngày gỏ n 10 ngàn ngỏ i thỏ c tở nh, đờ u đó nhỏ nhỏ báo trỏ c cái chỏ t cỏ a Chờ Nghĩa Cờ ng Sờ n trên đờ t nỏ c Tàu chỏ còn là vớ n đờ thỏ i gian. Còn ở Nga tở sau năm 1991 đã thay lá cỏ búa liỏ m bỏ ng lá cỏ ba sỏ c trỏ ng xanh đờ có tở thỏ i Nga Hoàng, nhỏ ng tở ng đờ i Lenin đã bỏ tháo bở , vớ n Lenin nay đã đờ i tên là Medical Biological Technologies, và nỏ c Nga đã có kỏ hoỏ ch sỏ mai táng cái xác ởỏ p Lenin vào năm 2010, trong khi ở Viỏ t nam thì trỏ con cỏ thỏ c mỏ c rỏ ng “ ông Lenin ở nỏ c Nga, sao ông lỏ i đờ ng vớ n hoa nỏ c mình ...”, tở t cỏ các lỏ i vớ c nghỏ thuỏ t, hỏ i hoỏ , văn thỏ , phim ở nh, âm nhỏ c ... “trăm hoa đua nở” thỏ sỏ c vớ ch trỏ n tở i ác Cờ ng Sờ n cho ngỏ i dân đờ c biỏ t, ngỏ i ta cũng đã đờ a tở i ác cỏ a chỏ nghĩa cỏ ng sỏ n vào chỏ ng trỏ i giáo đờ c hỏ c đờ ng và rỏ t nhiỏ u lỏ n trong nhỏ ng tở t hỏ c các em bé đã phỏ n đờ i kỏ ch liỏ t vì cho rỏ ng làm sao mà con ngỏ i có thỏ đỏ i xỏ vớ i nhau còn tở hỏ n cỏ m thú nhỏ thỏ đờ c ?! Thỏ y giáo chỏ biỏ t nhỏ mỏ t mỏ m cỏ i, đã qua rỏ i các em yêu mỏ n ! qua rỏ i “thỏ i đỏ i cỏ a nhỏ ng lỏ i nói đỏ i tuyỏ t vớ i”.

Tôi nêu lên nhỏ ng đờ u này vì muỏ n nói rỏ ng xã hỏ i Viỏ t Nam rỏ i cũng sỏ phỏ i trải qua nhỏ ng giai đờ n y nhỏ thỏ , lá Cỏ Vàng Ba Sỏ c Đỏ chỏ c chỏ n sỏ lỏ i tung bay ngỏ o nghỏ trên quỏ hỏ ng Viỏ t Nam, quỏ c ca sỏ không còn “xây xác quân thù”, lắ ng Hỏ Chí Minh sỏ bỏ phá bở , tở n Viỏ t Nam sỏ phỏ i có hình hai Bà Trỏ ng, Lý Thỏ ng Kiỏ t, Trỏ n Hỏ ng Đỏ o ... tở t cỏ 64 tở nh thành mỏ i tở nh sỏ có mỏ t vớ n bỏ o tàng tở i ác Cờ ng Sờ n, cỏ Dân Tỏ c sỏ bỏ ng tở nh, cỏ Dân tỏ c sỏ xỏ t xa đau đờ n chen lỏ n hỏ nh phúc trỏ c quá nhiỏ u sỏ thỏ t sỏ đờ c phỏ i bày, tở t cỏ sỏ phỏ i tiỏ p tở c đờ u tranh lâu dài và gam go trỏ c là đờ lỏ p lỏ i trỏ t tở xã hỏ i, sau là đờ hoàn thiỏ n đờ n đờ n nỏ n dân chỏ mà nhỏ ng nỏ c lắ ng giỏ ng nhỏ Thái Lan, Singapore, Đờ Loan, Nam Hàn, Nhỏ t Bỏ n đã bỏ quá xa rỏ i. Càng nhìn lỏ i lỏ ch sỏ rỏ i đỏ i chỏ ng vớ i hiỏ n tở i thì tôi lỏ i càng cảm phỏ n tở t cùng, khi gỏ n 40 ngàn ngỏ i Viỏ t Nam đã hi sinh đờ i lá cỏ đỏ sao vàng trong cuờ c chiỏ n biên giỏ i vớ i Trung Cờ ng vào nhỏ ng năm 1979, đờ rỏ i hôm nay vì quy phỏ c quan thỏ y Bỏ c Kinh mà nhỏ ng hy sinh mỏ t mát đau thỏ ng đó trỏ thành đờ tài cỏ m kỏ trên tở t cỏ các phỏ ng tiỏ n truyỏ n thông trong nỏ c, hỏ c sinh thì không đờ c hỏ c, sỏ gia thì không đờ c đào sâu phân tích, nhà văn nhà thỏ thì không đờ c tở do xuỏ t bỏ n, ngay đờ n cỏ nhỏ ng ngỏ i đờ ng đờ i anh dũng năm xỏ a, giỏ đây cũng chỏ dám “đỏ t vòng hoa trong tâm tở ng”. Trong khi đó lỏ i có đờ n 40 nghĩa trang “Đỏ i đỏ i nhỏ ở n các liỏ t sỏ TC” trên đờ t nỏ c Viỏ t Nam. Tác phỏ m Ma Chiỏ n Hỏ u cỏ a nhà văn Tàu Mỏ c Ngỏ n vớ t vớ cuờ c chiỏ n biên giỏ i 1979, đờ c phát hành trong nỏ c vớ i lỏ i giỏ i thiỏ u cỏ a nhà xuỏ t bỏ n nhỏ ca tở ng vớ chỏ nghĩa anh hùng cỏ a nhỏ ng ngỏ i lỏ i TC đã xâm lỏ c giỏ t hỏ i ngỏ i dân Viỏ t Nam. Và gỏ n đây vớ i “Vỏ án Bỏ xít” Trung Cờ ng đã âm thỏ m hỏ y diỏ t môi trỏ ng sỏ ng cỏ a ngỏ i Viỏ t đờ ng thỏ i ngang nhiên đờ a hàng ngàn công nhỏ chiỏ m đỏ ng Tây Nguyên

và những công nhân đó sẵn sàng cầm súng bắn lúc nào, và tôi dám chắc rằng một ngày rồi tôi gần đây thôi chúng ta sẽ được nghe phát ngôn bên ngoài giao Việt Cộng Lê Dũng hùng lên tiếng “Việt Nam có đầy đủ các pháp lý và bằng chứng lịch sử về chủ quyền của mình đối với “Tây Nguyên”, rồi cũng gì ng nh Hoàng Sa Trừng Sa, Vịnh Bắc Bộ, rồi Nam Quan, Thác Bản Giốc mà thôi, việc của báo chí thì cần lu loa khuyến khích chủ quyền, còn việc một đất nước biến là chuyển quốc gia đối nên chủ một mình Đàng ngoài Đàng ngoài quy.”

Nói như thế để thấy rõ bên chủ vọng nô của Việt Cộng và bên tính bá quyền lâu mạnh của Trung Cộng, dù chúng nó thân thiện với nhau hay chúng nó quay sang đánh nhau thì chủ có những mình nhím mắt, những mình mắt, dân mình kh, dân mình chủ thôi, chủ nhà nó vốn to, xe nó vốn sang, trường ngân hàng vốn kch xù sẽ lao động của nhân dân, và dù bè lũ chính trị chủ có chủ theo Tàu hay theo M đi nữa những chủ chủ chủ không có tên nào theo Dân tộc mình, đối với chúng là những Tàu hay những Việt Nam có khác gì nhau, T H đã báo trước rồi mà : “bên kia biên giới là nhà, bên đây biên giới cũng là quê hương”.

Tôi biết nói những điều này với những người đã bỏ Đàng ngoài quá lâu sẽ hơi lâu là việc gian phu đàng, họ sẽ dùng những lý lẽ như như “bác” của Đàng ngoài mà mới có ngày hôm nay được lốp tựa do hạnh phúc, những việc tôi sinh ra và lớn lên dưới lá cờ đỏ sao vàng không có nghĩa là họ là chủ đó mà tôi được sống được học tập ... mà đúng ra vì “nó” mà tôi phải đi rồi thì hiểu thì vốn dĩ là quyền của bên của một con người. Nói để hiểu cũng gì ng nh việc người ta nuôi nhốt những con chim thả lúc nó thả lòng, khi thả lên nó sẽ quanh quẩn với cái lồng, sống với “tổ” người ăn của có người d” trong khuôn khổ của cái lồng, được quy định do hót những tiếng thì khi thả nh người ta sẽ dạy cho nó hót những câu “đúng đ” và lặp đi lặp lại” để lo” nh “lưu lo lú lo, Vì T Quê Xã Hội Chủ Nghĩa - vì lý tưởng của bác Hồ vĩ đại - sẵn sàng” hay “huýt, huýt, vì sẽ nghiệp dân giàu, những mảnh xã hội công bằng văn minh” ... những chú chim hót hay này sẽ được người ta cho những những được quy định của, thức ăn ngon, chủ để Còn tất nhiên bên pháp tất nh dành cho những con chim suốt ngày gào thét “kết kết, thả do, dân chủ, nhân quyền” để tại thì sẽ bỏ vào những “chuồng của” với những tên danh rồi tại nh “Phản đ” “thủ của thù địch” “chống phá nhà nước XHCN” “âm mưu diệt bên hòa bình” ... và của” để chủ nào chủ hót đúng bài thì thôi, còn không thả của” thì tìm mọi cách loại bỏ khỏi để sống của loài chim. Cũng vì hoàn cảnh sống trong lồng tù túng của m lớn lớn nh thả, nên khi nghe thấy những chú chim khác hót ca k và để sống văn minh của loài chim thả do, hiểu chú chim trong lồng rồi hoang mang không biết có thể mình đã bị đánh lừa suốt quãng đời qua không ? dù sao may mắn thay cho nỗi gì ng của loài chim vốn còn hiểu những con chim để bằng khao khát thả do, phá cũi xé lồng oai hùng tung cánh tìm về với bầu trời xanh . Đây bên tôi ! để những mình có được lốp không khi để những b lèo lái bên những thái thú của Tàu Cộng, thả do là gì khi để lòng yêu những cũng bị của đo, và hạnh phúc đâu khi hàng của triu người trên để những mình với lớn ki m ngày 2 bên ăn không .

Khi nhìn thấy các mà các chủ của “bác” đi hiểu ki n, thấy sinh viên học sinh yêu

Còn Cờ Đỏ Sao Vàng Thì Không Bao Giờ Có Được Lẽ Phải Do Hạnh Phúc

Tên: SV Lê Trung Thành

Chức vụ: Nhóm 02, Tháng 8 Năm 2009 21:05

Những cái cờ đỏ đi biểu tình chống Tàu Cộng, thấy các anh lính gìn giữ quốc gia biên giới xa xôi hay trên các vùng hẻo lánh mang theo lá cờ đỏ sao vàng, tôi đã thốt lên, các anh ơi! các chú ơi! các mẹ ơi! Còn cờ đỏ sao vàng thì không bao giờ có được lẽ phải do hạnh phúc.

Lê Trung Thành.

Sinh viên du học ngành kỹ thuật